

УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Бугровенко В. Є., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Управління сучасним сільськогосподарським підприємством необхідно передбачати як у довгостроковій, так і в короткостроковій перспективі можливі опосередковані фактори впливу на формування рівня економічної ефективності виробництва. Досягнення даної цілі, передбачає комплексне дослідження, систематизацію та обґрунтування наявних опосередкованих факторів впливу на економічну ефективність сільськогосподарського виробництва підприємств, з метою доповнення або формування принципово нових підходів щодо оцінки рівня економічної ефективності сільськогосподарських підприємств у майбутньому.

Одним із основних шляхів підвищення економічного розвитку підприємств є запровадження у виробництво нових технологій, сучасних

форм автоматизації та інформаційних технологій, які передбачають використання досягнень науки та передового досвіду. Вони викликають суттєві зміни в технічному рівні і продуктивності технологічного устаткування, методах і формах організації трудових процесів, підготовці та кваліфікації кадрів.

Основними чинниками підвищення управління економічним розвитком підприємства є розширення й поглиблення асортименту, удосконалення цінової політики підприємства, застосування реклами для стимулювання продажів, використання знижок та інші. Зростанню ефективності комерційної діяльності із закупівлі товару сприятиме ефективний вибір постачальників, співробітництво із якими забезпечує максимальну винагороду і мінімальний ризик [1].

Для підвищення управління економічним розвитком сільськогосподарських підприємств необхідно орієнтувати підприємство на інтенсивний шлях розвитку і досягнення більш високого рівня ефективності в динаміці; вивчити резерви подальшого вдосконалення господарської діяльності підприємства на основі впровадження досягнень науково-технічного прогресу, вдосконалення технологій та покращення організації виробництва; створити дієвий механізм підвищення ефективності господарювання.

Для діагностики підприємства, необхідно проводити аналіз їхнього внутрішнього середовища системно, з урахуванням не тільки стану елементів і підсистем, а й виявленням їх взаємозв'язків та інтегрованого впливу на можливість досягнення стратегічних цілей. Показники, що у загальному вигляді допомагають відобразити цілі сільськогосподарських підприємств є наступними: цілі виробництва — масштаб виробництва та динаміка приросту; рівень витрат; рівень якості; упровадження нових методів виробництва; маркетингові цілі показують загальний обсяг продажу; приріст обсягів продажу; приріст частки ринку; рівень цін; фінансові цілі — фінансова стабільність, оптимальна структура капіталу; динаміка обігового капіталу; приріст інвестицій; кадрові цілі — оптимальний рівень чисельності та

структури персоналу; рівень кваліфікації персоналу; рівень продуктивності та оплати праці [2].

Створення ефективного механізму управління формуванням та розвитком інноваційно-інвестиційним потенціалом сільськогосподарських підприємств дозволить приймати обґрунтовані рішення у сфері управління на стратегічному рівні, знизити ризики інноваційно-інвестиційної діяльності, підвищити ефективність використання наявних ресурсів підприємства.

Інформаційні джерела:

1. Лисенко М.І. Методичні підходи до оцінки ефективності виробництва у сільськогосподарських підприємствах / М.І. Лисенко // Наукові праці КНТУ. – 2016.– С. 126 -131.

2. Прядко В. В. Теоретико-методичні аспекти ефективності сільськогосподарського виробництва / В. В. Прядко // Економіка АПК. – 2013. - № 10. – С. 69-77.